

EUROPOS SAJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

Briuselis, 2007 m. lapkričio 29 d.
(OR. en)

2006/0129 (COD)

PE-CONS 11486/07

ENV 378
CODEC 757

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: Tarybos priimta BENDROJI POZICIJA, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB irą 2000/60/EB

**EUROPOS PARLAMENTO
IR TARYBOS DIREKTYVA 2007/.../EB**

... m. ... d.

**dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje,
iš dalies keičianti direktyvas 82/176/EEB,
83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB,
86/280/EEB ir 2000/60/EB**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ¹,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ²

¹ OL C 97, 2007 4 28, p. 3.

² 2007 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), ... m. ... d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*).

kadangi:

- (1) Paviršinio vandens cheminė tarša kelia pavojų vandeniui: jos padariniai gali būti ūmus ir ilgalaikis toksinis poveikis vandens organizmams, kaupimasis ekosistemoje ir buveinių bei biologinės įvairovės nykimas, taip pat pavojai žmonių sveikatai. Pirmiausia turėtų būti nustatytos taršos priežastys ir taršos klausimas turėtų būti sprendžiamas teršalų išmetimo vietoje ekonomiškiausiu ir aplinkosaugos požiūriu veiksmingiausiu būdu.
- (2) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ¹, nurodoma, kad aplinka ir sveikata bei gyvenimo kokybė yra pagrindiniai 6-osios AVP programos aplinkos apsaugos prioritetai; visų pirma 7 straipsnio 2 dalies e punkte pabrėžiama, kad vandens politikos srityje reikia parengti konkretesnių teisės aktų.
- (3) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ², nustatoma kovos su vandens tarša strategija, o 16 straipsnyje reikalaujama papildomų konkrečių taršos kontrolės priemonių ir aplinkos kokybės standartų (AKS). Šia direktyva nustatomi AKS, laikantis Direktyvos 2000/60/EB nuostatų ir tikslų.
- (4) Pagal Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnį, valstybės narės turėtų įgyvendinti būtinas priemones pagal tos direktyvos 16 straipsnio 1 ir 8 dalis, siekdamos nuosekliai mažinti taršą, kurią kelia prioritetingos medžiagos, bei nutraukti ar laipsniškai panaikinti prioritetingų pavojingų medžiagų išmetimą, išleidimą ar nuotėkius.

¹ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

² OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2001/2455/EB (OL L 331, 2001 12 15, p. 1).

- (5) Nuo 2000 m. buvo priimta daug Bendrijos teisės aktų, kuriuose pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnį nustatomos teršalų išmetimo kontrolės priemonės atskiroms prioritetinėms medžiagoms. Be to, daug aplinkos apsaugos priemonių patenka į kitų galiojančių Bendrijos teisės aktų taikymo sritį. Todėl, pirmiausia turėtų būti įgyvendinami ir tikslinami galiojantys teisės aktai, o ne nustatomos naujos kontrolės priemonės.
- (6) Dėl prioritetinių medžiagų, išmetamų iš sutelktųjų ir pasklidusių taršos šaltinių, kontrolės, nurodytos Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnyje, valstybėms narėms būtų ekonomiškiau ir proporcingiau prireikus papildomai, greta kitų galiojančių Bendrijos teisės aktų įgyvendinimo, į priemonių programą, kuri turi būti parengta kiekvienam upės baseino rajonui pagal Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnį, įtraukti atitinkamas kontrolės priemones, vadovaujantis tos direktyvos 10 straipsniu.
- (7) 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 2455/2001/EB, nustatančiame prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje sąrašą ir papildančiame Direktyvą 2000/60/EB¹, nustatomas pirmasis 33 prioritetinių medžiagų ar medžiagų grupių, kurių atžvilgiu reikia pirmiausia imtis veiksmų Bendrijos lygmeniu, sąrašas. Tam tikros iš šių prioritetinių medžiagų įvardijamos kaip prioritetinės pavojingos medžiagos, kurių atžvilgiu valstybės narės turėtų įgyvendinti būtinas priemones, siekdamos nutraukti arba palaipsniui panaikinti jų išmetimą, išleidimą ir nuotėkius. Kai kurios medžiagos buvo peržiūrimos ir turėtų būti klasifikuojamos. Komisija turėtų toliau atlikti prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūrą, išdėstydamą medžiagas prioritetine tvarka pagal tai, kokių veiksmų reikia imtis, vadovaudamasi sutartais kriterijais, parodančiais riziką, kylančią vandens aplinkai arba per ją, laikantis Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnyje nustatyto tvarkaraščio, ir pateikti atitinkamus pasiūlymus.

¹ OL L 331, 2001 12 15, p. 1.

- (8) Bendrijos interesų požiūriu ir siekiant veiksmingesnio paviršinių vandenu apsaugos reguliavimo tikslinga Bendrijos lygiu nustatyti AKS teršalams, klasifikuojamiems kaip prioritetinės medžiagos, o valstybėms narėms palikti galimybę prireikus nustatyti likusius teršalus reglamentuojančias taisykles nacionaliniu lygmeniu, nepažeidžiant atitinkamų Bendrijos taisyklių. Nepaisant to, aštuoni teršalai, kurie patenka į 1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvos 86/280/EEB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų, įtrauktų į Direktyvos 76/464/EEB priedo I sąrašą, išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų¹ taikymo sritį ir priklauso medžiagų, kurių atžvilgiu valstybės narės turėtų įgyvendinti priemonės, kad iki 2015 m. būtų pasiekta gera cheminė būklė, grupei, vadovaujantis Direktyvos 2000/60/EB 2 ir 4 straipsniais, nebuvo įtraukti į prioritetinių medžiagų sąrašą. Tačiau pasirodė, kad šiems teršalams nustatyti bendrieji standartai yra naudingi, ir tikslinga jų reguliavimą išlaikyti Bendrijos lygiu.

¹ OL L 181, 1986 7 4, p. 16. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

- (9) Todėl nuostatos dėl dabartinių aplinkos kokybės tikslų, išdėstytos 1982 m. kovo 22 d. Tarybos direktyvoje 82/176/EEB dėl gyvsidabrio išleidimo iš chloro šarminės elektrolizės pramonės ribinių verčių ir kokybės siektinų normų ¹, 1983 m. rugsėjo 26 d. Tarybos direktyvoje 83/513/EEB dėl kadmio išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų ², 1984 m. kovo 8 d. Tarybos direktyvoje 84/156/EEB dėl pramonės sektorių, išskyrus chloro šarminės elektrolizės pramonę, gyvsidabrio teršalų išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų ³, 1984 m. spalio 9 d. Tarybos direktyvoje 84/491/EEB dėl heksachlorcikloheksano išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų ⁴ ir Direktyvoje 86/280/EEB, taps nebereikalingos ir turėtų būti išbrauktos.
- (10) Vandens aplinką gali veikti ilgalaikė ir trumpalaikė cheminė tarša, todėl nustatant AKS kaip pagrindas turėtų būti naudojami ir ūmaus, ir ilgalaikio poveikio duomenys. Siekiant užtikrinti tinkamą vandens ir žmonių sveikatos apsaugą, turėtų būti nustatyti vidutiniai metinių AKS dydžiai tokiu lygiu, kad būtų užtikrinta apsauga nuo ilgalaikio poveikio, ir didžiausios leistinos koncentracijos, kad būtų užtikrinta apsauga nuo trumpalaikio poveikio.

¹ OL L 81, 1982 3 27, p. 29. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB.

² OL L 291, 1983 10 24, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB.

³ OL L 74, 1984 3 17, p. 49. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB.

⁴ OL L 274, 1984 10 17, p. 11. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB.

- (11) Laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.3.4 punkte nustatytų taisyklių, kai stebima atitiktis AKS, įskaitant AKS, išreikštus kaip didžiausia leistina koncentracija, valstybės narės gali nustatyti statistinius metodus, pavyzdžiui, procentilių skaičiavimą, nuokrypiui (didžiausiam nuokrypiui nuo vidurkio) apskaičiuoti ir klaidingiems duomenims surasti siekiant užtikrinti reikiamą duomenų patikimumą ir tikslumą. Siekiant užtikrinti valstybių narių stebėsenos palyginamumą, reikia numatyti, kad komitologijos tvarka turi būti sukurtos išsamios tokių statistinių metodų taisyklės.
- (12) Šiame etape daugelio medžiagų atžvilgiu AKS vertės Bendrijos lygiu turėtų būti nustatomos tik paviršiniam vandeniui. Tačiau heksachlorbenzeno, heksachlorbutadieno ir gyvsidabrio atžvilgiu neįmanoma užtikrinti apsaugos nuo netiesioginio poveikio ir antrinio apsinuodijimo Bendrijos lygiu AKS nustatant tik paviršiniam vandeniui. Todėl šių trijų medžiagų atžvilgiu tikslinga nustatyti AKS biotai Bendrijos lygiu. Tačiau, kad valstybėms narėms būtų suteikta lankstumo veikti pagal savo stebėsenos strategiją, jos turėtų turėti galimybę arba stebėti ir taikyti šiuos AKS biotai, arba nustatyti griežtesnius AKS paviršiniam vandeniui numatant tą patį apsaugos lygį.

- (13) Be to, valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti AKS nuosėdoms ir (arba) biotai nacionaliniu lygiu ir taikyti būtent tuos AKS, o ne AKS vandeniui, nustatytus šioje direktyvoje. Šie AKS turėtų būti nustatomi taikant skaidrią tvarką ir teikiant pranešimus Komisijai bei kitoms valstybėms narėms, kad būtų užtikrintas toks pats apsaugos lygis, kaip taikant Bendrijos lygiu nustatytus AKS vandeniui. Šiuos pranešimus Komisija turėtų apibendrinti Direktyvos 2000/60/EB įgyvendinimo ataskaitose. Be to, kadangi nuosėdos ir biota išlieka svarbios tarpės valstybėms narėms stebėti tam tikras medžiagas, kad būtų įvertintas ilgalaikis žmonių veiklos poveikis ir tendencijos, valstybės narės turėtų imtis priemonių pagal Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnį, siekdamos užtikrinti, kad esamas biotos ir nuosėdų taršos lygis smarkiai nedidės.
- (14) Valstybės narės turi laikytis Tarybos direktyvos 98/83/EB dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės 1 ir valdyti paviršinio vandens telkinius, naudojamus geriamajam vandeniui imti, laikantis Direktyvos 2000/60/EB 7 straipsnio. Todėl ši direktyva turėtų būti įgyvendinama nedarant poveikio reikalavimams, kuriais gali būti nurodoma taikyti griežtesnius standartus.
- (15) Prie sutelktųjų išmetimo šaltinių teršalų koncentracijos paprastai yra didesnės nei foninės koncentracijos vandenyje. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti mišrias zonas, jeigu jos neturi įtakos likusios paviršinio vandens telkinio dalies atitikčiai atitinkamiems AKS. Mišrios zonos turėtų būti nustatytos tik šalia išleidimo vietų ir turėtų būti proporcingos.

¹ OL L 330, 1998 12 5, p. 32.

- (16) Būtina patikrinti, ar laikomasi nutraukimo arba laipsniško panaikinimo ir sumažinimo tikslų, kaip nurodyta Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte, ir užtikrinti skaidrų šių įsipareigojimų laikymosi vertinimą, visų pirma sprendžiant dėl reikšmingų išmetimo, išleidimo ir nuotėkių dėl žmogaus veiklos. Be to, nutraukimo, laipsniško panaikinimo ir sumažinimo tvarkaraštis gali būti sudaromas tik siejant su sąrašu. Taip pat turėtų būti galima įvertinti Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–7 dalių taikymą. Taip pat reikalinga tinkama gamtoje pasitaikančių medžiagų nuotėkių arba dėl gamtos procesų atsirandančių nuotėkių kiekybinio įvertinimo priemonė; tais atvejais visiškai nutraukti arba palaipsniui panaikinti išleidimą iš visų galimų šaltinių yra neįmanoma. Kad patenkintų šiuos poreikius, kiekviena valstybė narė turėtų sudaryti kiekvieno jos teritorijoje esančio upės baseino rajono ar upės baseino rajono dalies išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašą.
- (17) Tam, kad sudarant šiuos sąrašus būtų išvengta dvigubo darbo ir užtikrinta tų sąrašų darna su kitomis paviršinio vandens apsaugos srityje taikomomis priemonėmis, valstybės narės turėtų naudoti informaciją, surinktą pagal Direktyvą 2000/60/EB ir pagal 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 166/2006 dėl Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registro sukūrimo ir iš dalies keičiantį Tarybos direktyvas 91/689/EEB ir 96/61/EB ¹.

¹ OL L 33, 2006 2 4, p. 1.

- (18) Siekiant geriau atspindėti valstybių narių poreikius, valstybės narės turėtų turėti galimybę pagrindiniams sąrašo duomenims matuoti pasirinkti atitinkamą vienerių metų trukmės ataskaitinį laikotarpį. Tačiau turėtų būti atsižvelgta į tai, kad nuotėkiai dėl pesticidų naudojimo įvairiais metais gali labai skirtis dėl skirtingų naudojimo kiekių, kurie skiriasi, pavyzdžiui, dėl skirtingų klimato sąlygų. Todėl tam tikrų medžiagų, kurioms taikoma 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ¹, atžvilgiu valstybės narės turėtų turėti galimybę pasirinkti trejų metų ataskaitinį laikotarpį.
- (19) Siekiant optimizuoti sąrašo naudojimą, tikslinga, kad Komisija nustatytų galutinį terminą, skirtą patikrinti, ar išmetimo, išleidimo ir nuotėkių atžvilgiu daroma pažanga siekiant, kad jie atitiktų tikslus, nustatytus Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte.
- (20) Kelios valstybės narės yra veikiamos taršos, kurios šaltinis yra už jų nacionalinės jurisdikcijos ribų. Todėl tikslinga aiškiai nurodyti, kad valstybės narės nepažeidžia pagal šią direktyvą prisiimtų įsipareigojimų dėl to, kad viršijami AKS dėl tokios tarpvalstybinės taršos, jeigu įvykdomi tam tikri reikalavimai ir jeigu buvo pasinaudota atitinkamomis Direktyvos 2000/60/EB nuostatomis.
- (21) Remdamasi iš valstybių narių gautomis ataskaitomis, Komisija peržiūri, ar reikia papildomų konkrečių visoje Bendrijoje taikomų priemonių, ir, prireikus, pateikia atitinkamus pasiūlymus.

¹ OL L 230, 1991 8 19, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/50/EB (OL L 202, 2007 8 3, p. 15).

- (22) Patvarių, linkusių biologiškai kauptis ir toksiškų medžiagų, taip pat kitų lygiavertį susirūpinimą keliančių medžiagų, pirmiausia labai patvarių ir labai linkusių biologiškai kauptis, kaip nurodyta Direktyvoje 2000/60/EB, nustatymo kriterijai yra pateikti Techniniame orientaciniame dokumente, skirtame rizikos įvertinimui, papildančiame 1993 m. liepos 20 d. Komisijos direktyvą 93/67/EEB, nustatančią medžiagų, apie kurias pranešta pagal Tarybos direktyvą 67/548/EEB, rizikos žmonėms ir aplinkai įvertinimo principus ¹, 1994 m. birželio 28 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, nustatantį esamų medžiagų keliamos rizikos žmonėms ir aplinkai įvertinimo principus, numatytus Tarybos reglamente (EEB) Nr. 793/93 ², ir 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką ³. Kad būtų užtikrinta Bendrijos teisės aktų nuoseklumas, medžiagoms, persvarstomoms pagal Sprendimą Nr. 2455/2001, turėtų būti taikomi tik šie kriterijai, o Direktyvos 2000/60/EB X priedas turėtų būti atitinkamai pakeistas.
- (23) Direktyvos 2000/60/EB IX priede išvardytose direktyvose nustatyti įpareigojimai jau yra įtraukti į 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvą 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės ⁴ ir į Direktyvą 2000/60/EB, ir užtikrinamas bent toks pats apsaugos lygis, jei AKS paliekami arba peržiūrimi. Siekiant užtikrinti nuoseklų požiūrį į paviršinių vandenų cheminę taršą ir supaprastinti bei padaryti aiškesnius šioje srityje galiojančius Bendrijos teisės aktus, tikslinga, vadovaujantis Direktyva 2000/60/EB, nuo 2012 m. gruodžio 22 d. panaikinti Direktyvą 82/176/EEB, Direktyvą 83/513/EEB, Direktyvą 84/156/EEB, Direktyvą 84/491/EEB ir Direktyvą 86/280/EEB.

¹ OL L 227, 1993 9 8, p. 9–18.

² OL L 161, 1994 6 29, p. 3.

³ OL L 123, 1998 4 24, p. 1.

⁴ OL L 257, 1996 10 10, p. 26.

- (24) Buvo atsižvelgta į Direktyvoje 2000/60/EB nurodytas rekomendacijas, visų pirma į Toksiškumo, ekologinio toksiškumo ir aplinkos mokslinio komiteto rekomendacijas.
- (25) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos 34 punktą¹ valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikį, ir viešai jas paskelbti.
- (26) Kadangi šios direktyvos tikslo – nustatant AKS prioritetinėms medžiagoms ir tam tikriems kitiems teršalams pasiekti, kad paviršinio vandens cheminė būklė būtų gera – valstybės narės negali deramai pasiekti, ir todėl jis, siekiant išlaikyti tokį patį paviršinio vandens apsaugos lygį visoje Bendrijoje, būtų geriau pasiektas Bendrijos lygiu, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (27) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką².

¹ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

² OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

- (28) Visų pirma Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai iš dalies keisti I priedo B dalies 3 punktą. Kadangi ši priemonė yra bendro pobūdžio ir yra skirta iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ar papildyti ją naujomis neesminėmis nuostatomis, ji turi būti patvirtinta taikant reguliavimo procedūrą su tikrinimu, numatytą Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Siekiant geros paviršinio vandens cheminės būklės ir laikantis Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio nuostatų ir tikslų, šia direktyva nustatomi aplinkos kokybės standartai (toliau – AKS) prioritetinėms medžiagoms ir tam tikriems kitiems teršalams, kaip numatyta Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnyje.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos Direktyvoje 2000/60/EB nustatytos sąvokų apibrėžtys.

3 straipsnis
Aplinkos kokybės standartai

1. Laikydamosi šios direktyvos 1 straipsnio ir Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio, valstybės narės taiko AKS, išdėstytus šios direktyvos I priedo A dalyje, paviršinio vandens telkiniams.

Valstybės narės taiko AKS paviršinio vandens telkiniams laikydamosi I priedo B dalyje nustatytų reikalavimų.

2. Valstybės narės gali pasirinkti tam tikroms paviršinio vandens kategorijoms taikyti AKS nuosėdoms ir (arba) biotai, o ne AKS, nustatytus I priedo A dalyje. Šią galimybę taikančios valstybės narės:

- a) gyvsidabriui ir jo junginiams taiko 20 µg/kg AKS ir (arba) heksachlorobenzenui – 10 µg/kg AKS, ir (arba) heksachlorbutadienui – 55 µg/kg AKS; šie AKS taikomi audiniams (drėgnas svoris), pasirenkant geriausią indikatorių iš žuvų, moliuskų, vėžiagyvių ir kitos biotos;
- b) nustato ir taiko kitus nei a punkte nurodyti AKS konkrečioms medžiagoms nuosėdose ir (arba) biotoje. Šie AKS turi užtikrinti bent tokio paties lygio apsaugą kaip AKS vandeniui, numatyti I priedo A dalyje;

- c) a ir b punkte nurodytoms medžiagoms nustato biotos ir (arba) nuosėdų stebėsenos dažnumą. Tačiau stebėseną turėtų būti vykdoma bent kartą per metus, nebent remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą; ir
- d) per Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnyje nurodytą komitetą praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie medžiagas, kurioms pagal b punktą buvo nustatyti AKS, šio metodo naudojimo priežastis ir pagrindą, nustatytus alternatyvius AKS, įskaitant duomenis ir metodiką, kuriais naudojantis jie buvo nustatyti, paviršinio vandens kategorijas, kuriems jie būtų taikomi, planuojamą stebėsenos dažnumą ir tokio dažnumo pagrindimą.

Komisija į ataskaitas, skelbiamas pagal Direktyvos 2000/06/EB 18 straipsnį, įtraukia pranešimų pagal pirmiau esantį d punktą ir I priedo A dalies viii pastabą santrauką.

3. Valstybės narės, remdamosi vandens būklės stebėseną, atlikta pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnį, imasi priemonių atlikti I priedo A dalyje išvardytų prioritetinių medžiagų, kurios linkusios kauptis nuosėdose ir (arba) biotoje (ypač daug dėmesio skiriant 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 ir 30 numeriais pažymėtoms medžiagoms), koncentracijos ilgalaikių tendencijų analizę. Jos, laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio, imasi priemonių užtikrinti, kad tokia koncentracija žymiai nepadidėtų nuosėdose ir (arba) atitinkamose biotose.

Valstybės narės nustato stebėsenos nuosėdose ir (arba) biotoje dažnumą, kad būtų pateikiama pakankamai duomenų patikimai ilgalaikių tendencijų analizei. Paprastai stebėseną turėtų būti atliekama kas trejus metus, nebent remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą.

4. Komisija išnagrinėja techninę ir mokslinę pažangą, įskaitant Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų rizikos vertinimų rezultatus ir informaciją apie medžiagų registraciją, su kuria visuomenė gali susipažinti pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 119 straipsnį, ir prireikus pasiūlo patikslinti šios direktyvos I priedo A dalyje nustatytus AKS laikantis Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ir laikantis Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalyje nustatyto tvarkaraščio.
5. Šios direktyvos I priedo B dalies 3 punktas gali būti iš dalies pakeistas pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

4 straipsnis

Mišrios zonos

1. Valstybės narės gali nustatyti mišrias zonas šalia išleidimo vietų. Tokiose mišriose zonose vieno ar kelių teršalų koncentracija gali viršyti atitinkamus AKS, jei ji neturi įtakos likusios paviršinio vandens telkinio dalies atitikčiai tiems standartams.

2. Valstybės narės, kurios nustato mišrias zonas, nurodo metodus ir metodiką, taikytus nustatant tokias zonas pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnį parengtuose upės baseino valdymo planuose.
3. Valstybės narės, kurios nustato mišrias zonas, užtikrina, kad visų šių zonų plotas:
 - a) yra tik šalia išleidimo vietos;
 - b) yra proporcingas, atsižvelgiant į teršalų koncentraciją išleidimo vietoje ir į teršalų išmetimo sąlygas, numatytas išankstinio reguliavimo aktuose, pavyzdžiui, nustatančiuose leidimus, kaip nurodyta Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 3 dalies g punkte, ir visuose kituose atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose taikant geriausias turimas technologijas ir laikantis Direktyvos 2000/60/EB 10 straipsnio, visų pirma atlikus išankstinio suregulavimo peržiūrą.

5 straipsnis

Išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašas

1. Naudodamosi informacija, surinkta pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 ir 8 straipsnius ir pagal Reglamentą (EB) Nr. 166/2006, valstybės narės sudaro visų prioritetinių medžiagų ir teršalų, išvardytų I priedo A dalyje, išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašą kiekvienam upės baseino rajonui arba upės baseino rajono daliai savo teritorijoje.

2. Teršalų verčių, kurios turi būti įtraukiamos į 1 dalyje nurodytus sąrašus, apytikslio apskaičiavimo ataskaitinis laikotarpis yra vieneri metai 2008–2010 m. laikotarpiu.

Tačiau prioritetinių medžiagų arba teršalų, kuriems taikoma Direktyva 91/414/EEB, vertės gali būti apskaičiuojamos kaip 2008 m., 2009 m. ir 2010 m. vidurkis.

3. Valstybės narės perduoda Komisijai sąrašus, sudarytus pagal 1 dalį, be kita ko, nurodamos atitinkamus ataskaitinius laikotarpius, laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnio 1 dalyje numatytų ataskaitų teikimo reikalavimų.

4. Valstybės narės atnaujina sąrašus atlikdamos Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą analizę peržiūrą.

Į atnaujintus sąrašus įtraukiamų verčių nustatymo ataskaitinis laikotarpis yra vieneri metai iki analizės pabaigos. Prioritetinių medžiagų arba teršalų, kuriems taikoma Direktyva 91/414/EEB, vertės gali būti apskaičiuojamos kaip trejų metų iki tos analizės pabaigos vidurkis.

Valstybės narės paskelbia atnaujintus sąrašus atnaujintuose upės baseino valdymo planuose, kaip nustatyta Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnio 7 dalyje.

5. Komisija iki 2025 m. patikrina, ar sąraše nurodytų išmetimo, išleidimo ir nuotėkių atžvilgiu daroma pažanga siekiant, kad jie atitiktų sumažinimo arba sustabdymo tikslus, nustatytus Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje, laikantis tos direktyvos 4 straipsnio 4 ir 5 dalių.

6 straipsnis
Tarpvalstybinė tarša

1. Valstybė narė nepažeidžia pagal šią direktyvą priimtų įsipareigojimų dėl AKS viršijimo, jei gali įrodyti, kad:
 - a) AKS buvo viršyti dėl taršos šaltinio, esančio už jos nacionalinės jurisdikcijos ribų; ir
 - b) dėl tokios tarpvalstybinės taršos ji negalėjo imtis veiksmingų priemonių, siekdama laikytis atitinkamų AKS; ir
 - c) ji taikė Direktyvos 2000/60/EB 3 straipsnyje nustatytus koordinavimo mechanizmus ir, prireikus, pasinaudojo tos direktyvos 4 straipsnio 4, 5 ir 6 dalių nuostatomis tų vandens telkinių, kuriems poveikį daro tarpvalstybinė tarša, atveju.

2. Valstybės narės naudojasi Direktyvos 2000/60/EB 12 straipsnyje nustatytu mechanizmu siekdamas šio straipsnio 1 dalyje numatytomis aplinkybėmis pateikti Komisijai reikalingą informaciją ir pateikti priemonių, kurių buvo imtasi dėl tarpvalstybinės taršos atitinkamame upės baseino valdymo plane, santrauką, laikantis ataskaitų teikimo reikalavimų pagal direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnio 1 dalį.

7 straipsnis

Peržiūra

Remdamasi valstybių narių pranešimais, įskaitant pranešimus, teikiamus pagal Direktyvos 2000/60/EB 12 straipsnį, visų pirma pranešimus dėl tarpvalstybinės taršos, Komisija iš naujo apsvarsto, ar reikia papildomų konkrečių visoje Bendrijoje taikomų priemonių, pavyzdžiui, išmetamųjų teršalų kontrolės. Ji praneša apie savo išvadas Europos Parlamentui ir Tarybai, pateikdama pagal Direktyvos 2000/60/EB 18 straipsnio 1 dalį parengtą ataskaitą, prireikus pridėdama atitinkamus pasiūlymus.

8 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB pakeitimas

Direktyvos 2000/60/EB X priedas pakeičiamas šios direktyvos II priede pateiktu tekstu.

9 straipsnis

Direktyvų 82/176/EEB, 83/513/EEB,

84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB pakeitimas

1. Išbraukiamas Direktyvų 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB ir 84/491/EEB atitinkamas II priedas.
2. Direktyvos 86/280/EEB II priedo I-XI skirsnių B antraštinės dalys išbraukiamos.

10 straipsnis
Direktyvų 82/176/EEB, 83/513/EEB,
84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB panaikinimas

1. Direktyvos 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB panaikinamos nuo 2012 m. gruodžio 22 d.
2. Iki 2012 m. gruodžio 22 d. valstybės narės gali vykdyti stebėseną ir teikti ataskaitas pagal Direktyvos 2000/60/EB 5, 8 ir 15 straipsnius, o ne tai atlikti pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytas direktyvas.

11 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki ...^{*}, įgyvendina šią direktyvą.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodų darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

^{*} OL: 18 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo datos.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

14 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

I PRIEDAS

PRIORITETINĖMS MEDŽIAGOMS
IR KAI KURIEMS KITIEMS TERŠALAMS
NUSTATYTI APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI

A DALIS: APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI (AKS)

MV: metinis vidurkis;

DLK: didžiausia leistina koncentracija.

Vienetas: [$\mu\text{g/l}$].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS ¹ numeris.	MV-AKS ⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	MV-AKS ⁱ Kiti paviršiniai vandenys	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Kiti paviršiniai vandenys
1)	Alachloras	15972-60-8	0.3	0.3	0.7	0.7
2)	Antracenas	120-12-7	0.1	0.1	0.4	0.4
3)	Atrazinas	1912-24-9	0.6	0.6	2.0	2.0
4)	Benzenas	71-43-2	10	8	50	50
5)	Bromintas difenileteris ^{iv}	32534-81-9	0.0005	0.0002	netaikytina	netaikytina

¹ CAS: Chemines medžiagas registruojanti tarnyba.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS ¹ numeris.	MV-AKS ⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	MV-AKS ⁱ Kiti paviršiniai vandenys	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Kiti paviršiniai vandenys
6)	Kadmis ir jo junginiai (priklausomai nuo vandens kietumo klasės) ^v	7440-43-9	≤ 0,08 (1 klasė) 0,08 (2 klasė) 0,09 (3 klasė) 0,15 (4 klasė) 0,25 (5 klasė)	0.2	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)	
6a)	Tetrachlormetanas ^{vi}	56-23-5	12	12	netaikytina	netaikytina
7)	C10-13 Chloralkanai	85535-84-8	0.4	0.4	1.4	1.4
8)	Chlorfenvinfosas	470-90-6	0.1	0.1	0.3	0.3
9)	Chlorpirifosas (etilo chlorpirifosas)	2921-88-2	0.03	0.03	0.1	0.1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS ¹ numeris.	MV-AKS ⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	MV-AKS ⁱ Kiti paviršiniai vandenys	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Kiti paviršiniai vandenys
9a)	Ciklodieno pesticidai: Aldrinas ^{vi} Dieldrinas ^{vi} Endrinas ^{vi} Izodrinas ^{vi}	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma=0,01$	$\Sigma=0,005$	netaikytina	netaikytina
9b)	Visas DDT ^{vii, vi} para-para-DDT ^{vi}	netaikytina 50-29-3	0.025 0.01	0.025 0.01	netaikytina netaikytina	netaikytina netaikytina
10)	1,2-dichloretanas	107-06-2	10	10	netaikytina	netaikytina
11)	Dichlormetanas	75-09-2	20	20	netaikytina	netaikytina

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS ¹ numeris.	MV-AKS ⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	MV-AKS ⁱ Kiti paviršiniai vandenys	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Kiti paviršiniai vandenys
12)	Di-(2- etilheksil)ftalatas (DEHP)	117-81-7	1.3	1.3	netaikytina	netaikytina
13)	Diuronas	330-54-1	0.2	0.2	1.8	1.8
14)	Endosulfanas	115-29-7	0.005	0.0005	0.01	0.004
15)	Fluorantenas	206-44-0	0.1	0.1	1	1
16)	Heksachlorobenzenas	118-74-1	0.01 ^{viii}	0.01 ^{viii}	0.05	0.05
17)	Heksachlorobutadienas	87-68-3	0.1 ^{viii}	0.1 ^{viii}	0.6	0.6
18)	Heksachlorocikloheksanas	608-73-1	0.02	0.002	0.04	0.02
19)	Izoproturonas	34123-59-6	0.3	0.3	1.0	1.0
20)	Švinas ir jo junginiai	7439-92-1	7.2	7.2	netaikytina	netaikytina

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS ¹ numeris.	MV-AKS ⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	MV-AKS ⁱ Kiti paviršiniai vandenys	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Kiti paviršiniai vandenys
21)	Gyvsidabris ir jo junginiai.	7439-97-6	0.05 ^{viii}	0.05 ^{viii}	0.07	0.07
22)	Naftalenas	91-20-3	2.4	1.2	netaikytina	netaikytina
23)	Nikelis ir jo junginiai	7440-02-0	20	20	netaikytina	netaikytina
24)	Nonilfenolis (4-nonilfenolis)	104-40-5	0.3	0.3	2.0	2.0
25)	Oktilfenolis (4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolis)	140-66-9	0.1	0.01	netaikytina	netaikytina
26)	Pentachlorobenzenas	608-93-5	0.007	0.0007	netaikytina	netaikytina
27)	Pentachlorofenolis	87-86-5	0.4	0.4	1	1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS ⁱ numeris.	MV-AKS ⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	MV-AKS ⁱ Kiti paviršiniai vandenys	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Kiti paviršiniai vandenys
28)	Poliaromatiniai angliavandeniliai (PAH) ^{ix}	netaikytina	netaikytina	netaikytina	netaikytina	netaikytina
	Benzo(a)pirenas	50-32-8	0.05	0.05	0.1	0.1
	Benzo(b)fluorantenas	205-99-2	$\Sigma=0,03$	$\Sigma=0,03$	netaikytina	netaikytina
	Benzo(k)fluorantenas	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perilenas	191-24-2	$\Sigma=0,002$	$\Sigma=0,002$	netaikytina	netaikytina
	Indeno(1,2,3-cd)pirenas	193-39-5				
29)	Simazinas	122-34-9	1	1	4	4
29a)	Trichloroetilenas ^{vi}	127-18-4	10	10	netaikytina	netaikytina
29b)	Trichloroetilenas ^{vi}	79-01-6	10	10	netaikytina	netaikytina

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS ¹ numeris.	MV-AKS ⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	MV-AKS ⁱ Kiti paviršiniai vandenys	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Vidaus paviršiniai vandenys ⁱⁱ	DLK- AKS ⁱⁱⁱ Kiti paviršiniai vandenys
30)	Tributilalavo junginiai (Tributilalavo katijonas)	36643-28-4	0.0002	0.0002	0.0015	0.0015
31)	Trichlorobenzenai	12002-48-1	0.4	0.4	netaikytina	netaikytina
32)	Trichlorometanas	67-66-3	2.5	2.5	netaikytina	netaikytina
33)	Trifluralinas	1582-09-8	0.03	0.03	netaikytina	netaikytina

-
- i Šis parametras yra aplinkos kokybės standartas, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė (MV-AKS). Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas visų izomerų bendrai koncentracijai.
- ii Vidaus paviršiniai vandenys apima upes bei ežerus ir yra susiję su dirbtiniais arba labai pakeistais vandens telkiniais.
- iii Šis parametras yra aplinkos kokybės standartas, išreikštas kaip didžiausia leistina koncentracija (DLK-AKS). Jeigu ties DLK-AKS yra pažymėta „netaikoma“, MV-AKS vertės yra laikomos apsaugančiomis didžiausios trumpalaikės taršos laikotarpiams vykstant nuolatiniais išleidimams, nes jos yra žymiai mažesnės nei vertės, atsiradusios dėl ūminio toksiškumo.
- iv Prioritetinių medžiagų grupei, kurią sudaro brominti difenileteriai (Nr. 5), išvardyti Sprendime 2455/2001/EB, AKS yra nustatomas tik giminingoms medžiagoms Nr. 28, 47, 99, 100, 153 ir 154.

- v Kadmio ir jo junginių (Nr. 6) AKS vertės priklauso nuo vandens kietumo, kaip apibrėžta penkiose klasių kategorijose (1 klasė: <40 mg CaCO₃/l, 2 klasė: nuo 40 iki <50 mg CaCO₃/l, 3 klasė: nuo 50 iki <100 mg CaCO₃/l, 4 klasė: nuo 100 iki <200 mg CaCO₃/l ir 5 klasė: ≥200 mg CaCO₃/l).
- vi Ši medžiaga nėra prioritetinga, tačiau ji priklauso kitiems teršalams, kuriems skirti AKS – identiški nustatytiesiems teisės aktuose, taikytinuose iki įsigaliojant šiai direktyvai.
- vii Visą DDT sudaro 1,1,1-trichlor-2,2-bis(p-chlorfenil)etano (CAS numeris 50-29-3; ES numeris 200-024-3); (1,1,1-trichloro-2 (o-chlorofenil)-2-(p-chlorofenil)etanas (CAS numeris 789-02-6; ES numeris 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2bis(p-chlorfenil) etilenas (CAS numeris 72-55-9; ES numeris 200-784-6); ir 1,1-dichlor-2,2bis(p-chlorfenil) etanas (CAS numeris 72-54-8; ES numeris 200-783-0) izomerų suma.
- viii Jei valstybės narės biotai AKS netaiko, tai jos nustato griežtesnį AKS vandeniui, kad būtų pasiektas toks pats apsaugos lygis, kaip taikant 3 straipsnio 2a dalyje nustatytą AKS biotai. Jos per Direktyvoje 2000/60/EB nurodytą komitetą informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie šio metodo naudojimo priežastis ir pagrindą, nustatytus alternatyvius AKS vandeniui, įskaitant duomenis ir metodiką, kuriais naudojantis jie buvo nustatyti, paviršinio vandens kategorijas, kuriems jie bus taikomi.
- ix Poliaromatinių angliavandenilių prioritetinių medžiagų grupei (PAH) (Nr. 28) yra taikomas kiekvienas atskiras AKS, t.y. turi būti laikomasi AKS benzo(a)pirenui, AKS benzo(b)fluoranteno ir benzo(k)fluoranteno sumai bei AKS Benzo(g,h,i)perileno ir indeno(1,2,3-cd)pireno sumai.

B DALIS: A DALYJE NUSTATYTŲ AKS TAIKYMAS

1. 4 ir 5 skiltys: Bet kurio paviršinio vandens telkinio atveju MV-AKS taikymas reiškia, kad kiekviename vandens telkinio tipiniame stebėsenos taške vienerių metų laikotarpiu skirtingu metu išmatuotos koncentracijos aritmetinis vidurkis neviršija standarto.

Aritmetinio vidurkio skaičiavimas ir analitinio metodo taikymas turi atitikti d.

*Komisijos sprendimą dėl cheminės stebėsenos techninių specifikacijų ir analizės rezultatų kokybės pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB¹, įskaitant tai, kaip taikyti AKS, jei nėra tinkamo analitinio metodo, atitinkančio būtiniausių veikimo kriterijus.

2. 6 ir 7 skiltys: Bet kurio paviršinio vandens telkinio atveju, MV-AKS taikymas reiškia, kad bet kurio atitinkamo paviršinio vandens telkinio kiekviename vandens telkinio tipiniame stebėsenos taške išmatuota koncentracija neviršija standarto.

*
1 OL: prašome įrašyti to sprendimo datą ir numerį.
OL L

Tačiau pagal Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.3.4 punkto nuostatas valstybės narės gali nustatyti statistinius metodus, pavyzdžiui, procentilių skaičiavimą, siekdamos užtikrinti priimtina pasitikėjimo ir tikslumo lygį nustatant, ar laikomasi DLK- AKS. Jei jos tokius statistinius metodus nustato, tai jie turi atitikti išsamias taisykles, nustatytas laikantis Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

3. Išskyrus kadmį, šviną, gyvsidabrį ir nikelį (toliau – metalai), šiame priede nustatyti AKS yra išreikšti kaip bendros koncentracijos visame vandens mėginyje. Metalų atveju AKS nurodo ištirpusių metalų koncentraciją, t. y., ištirpinto vandens mėginio fazę, gaunamą filtruojant 0,45 µm filtru arba taikant bet koki lygiavertį pradinio apdorojimo būdą.

Valstybės narės, lygindamos stebėsenos rezultatus su AKS, gali atsižvelgti į:

- a) natūralią foninę metalų ir jų junginių koncentraciją, jeigu ji trukdo laikytis AKS vertės; bei
- b) vandens kietumą, pH arba kitus vandens kokybės parametrus, kurie daro poveikį metalų biotinkamumui.

II PRIEDAS

Direktyvos 2000/60/EB X priedas pakeičiamas taip:

„X PRIEDAS
PRIORITETINIŲ MEDŽIAGŲ SĄRAŠAS
VANDENS POLITIKOS SRITYJE

Kiekis	CAS numeris ¹	ES numeris ²	Prioritetinės medžiagos pavadinimas *	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga
1)	15972-60-8	240-110-8	Alachloras	
2)	120-12-7	204-371-1	Antracenas	X
3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazinas	
4)	71-43-2	200-753-7	Benzenas	
5)	netaikytina	netaikytina	Bromintas difenileteris **	X ***
	32534-81-9	netaikytina	Pentabromdifenileteris (giminingos medžiagos nr. 28, 47, 99, 100, 153 ir 154) *	
6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmis ir jo junginiai.	X
7)	85535-84-8	287-476-5	Chloralkanai, C ₁₀₋₁₃ **	X
8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinfosas	
9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpirifosas (etilo chlorpirifosas)	
10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorešanas	

¹ CAS: Chemines medžiagas registruojanti tarnyba

² ES numeris: Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąrašas (EINECS) arba Europos naujų cheminių medžiagų sąrašas (ELINCS).

Kiekis	CAS numeris ¹	ES numeris ²	Prioritetinės medžiagos pavadinimas *	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga
11)	75-09-2	200-838-9	Dichlormetanas	
12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	
13)	330-54-1	206-354-4	Diuronas	
14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfanas	X
15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantenas ****	
16)	118-74-1	204-273-9	Heksachlorbenzenas	X
17)	87-68-3	201-765-5	Heksachlorbutadienas	X
18)	608-73-1	210-158-9	Heksachlorcikloheksanas	X
19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturonas	
20)	7439-92-1	231-100-4	Švinas ir jo junginiai	
21)	7439-97-6	231-106-7	Gyvsidabris ir jo junginiai.	X
22)	91-20-3	202-049-5	Naftalenas	
23)	7440-02-0	231-111-14	Nikelis ir jo junginiai	
24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenolis	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)nonilfenolis) *	X

Kiekis	CAS numeris ¹	ES numeris ²	Prioritetinės medžiagos pavadinimas *	Nustatyta kaip prioritėtinė pavojinga medžiaga
25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenolis	
	140-66-9	netaikytina	(4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolis) *	
26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorbenzenas	X
27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorfenolis	
28)	netaikytina	netaikytina	Poliaromatiniai angliavandeniliai	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pirenas)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benzo(b)fluorantenas)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benzo(g,h,i)perilenas)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benzo(k)fluorantenas)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pirenas)	X
29)	122-34-9	204-535-2	Simazinas	
30)	netaikytina	netaikytina	Tributilalavo junginiai	X
	36643-28-4	netaikytina	Tributilalavo katijonas	X

Kiekis	CAS numeris ¹	ES numeris ²	Prioritetinės medžiagos pavadinimas *	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga
31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorbenzenai	
32)	67-66-3	200-663-8	Trichlormetanas (chloroformas)	
33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralinas	

* Ten, kur atrinktos medžiagų grupės, sąraše kaip orientaciniai parametrai nurodyti tos grupės tipiniai atskiri atstovai (skliausteliuose ir be numerio). Šioms medžiagų grupėms orientaciniai parametrai turi būti nustatomi naudojant analitinį metodą.

** Šios medžiagų grupės paprastai apima daug atskirų junginių. Tinkami orientaciniai parametrai šiuo metu dar negali būti pateikti.

*** Tik pentabrombifenileteris (CAS numeris 32534-81-9).

**** Fluorantenas į sąrašą įtrauktas kaip kitų, pavojingesnių poliaromatinių angliavandenilių indikatorius.